

UCHWAŁA NR XXXIX/1074/22
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 26 kwietnia 2022 r.

w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz.735, poz. 1491, poz. 2052), **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę Pana _____ na działanie Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej z tytułu nieopłacenia postoju w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 03 marca 2022 roku Pan _____ zam. w Szczecinie przy ul. _____ złożył skargę na działanie Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie nałożenia opłaty dodatkowej z tytułu nieopłaconego postoju w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie.

Skarżący podważył wystawione w dniu 28 lutego 2022 roku zawiadomienie nr U600692 o nieopłaconym postoju jego pojazdu, który został zaparkowany z prawej strony ulicy Jarowita w Szczecinie (patrzac zgodnie z kierunkiem jazdy ul. Jarowita jest ulicą jednokierunkową). Zdaniem Skarżącego w tym dniu odcinek ul. Jarowita, na którym zaparkował swój samochód nie był oznaczony prawidłowo jako strefa płatnego parkowania (brak znaków poziomych barwy białej). Skarżący wskazał, że miejsca i stanowiska postojowe wyznacza się za pomocą odpowiednich znaków drogowych, określonych w przepisach wykonawczych do ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r., poz. 450 z późn. zm.) tj. w rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2310 ze późn. zm.) i rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r., poz. 2311 ze późn. zm.). W związku z tym, że prawa strona ul. Jarowita nie została oznaczona w sposób określony w ww. przepisach Skarżący stwierdził, że nie było podstaw prawnych do nałożenia opłaty dodatkowej. Ponadto powołał się na uchwałę nr XXXIII/960/21 Rady Miasta z dnia 26 października 2021 roku oraz decyzję Prezydenta Miasta Szczecin o anulowaniu nałożonego w dniu 12 października 2021 r. zawiadomienia o opłacie dodatkowej z tytułu nieopłaconego postoju w SPP.

Zdaniem Skarżącego zarówno stan faktyczny, jak i prawny nie uległ od tamtego czasu zmianie, dlatego zawniioskował o anulowanie wszelkich zawiadomień dot. jego pojazdów, zaparkowanych we wskazanym miejscu.

Podczas przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu w dniu 04 kwietnia 2022 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji RM zapoznała się ze szczegółowym stanowiskiem Spółki Nieruchomości i Opłaty Lokalne z załączoną dokumentacją fotograficzną oraz opiniami prawnymi w przedmiotowej sprawie. Podstawą normatywną do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U.2021 poz. 1376, 1005, 1595 z 2022 r. poz. 32, 703). Przepis ten stanowi, że korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych ustanawia ogólną regułę, zgodnie z którą postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest płatny. Powyższa zasada została doprecyzowana w art. 13b ust. 1 ww. ustawy. W myśl tego przepisu opłatę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo.

Komisja zwróciła uwagę, że dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych nie było jednoznaczne w tej sprawie, jednakże od 2020 r. zmierza ono do dopuszczenia pobierania opłaty w miejscach konstrukcyjnie oznaczonych, w których nie zastosowano oznaczenia P-18. Dla przykładu *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 12 listopada 2020 r. (sygn. akt: I SA/Gl 714/20) wskazał, iż: „prawodawca dopuszcza – w kontekście pobierania opłat za parkowanie – zaniechanie wykorzystania znaków poziomych jedynie wówczas, gdy ich funkcję zastępuje konstrukcyjne ustalenie stanowisk na wydzielonych parkingach”* WSA podkreślił, że prawodawca dopuszczając rezygnację z zastosowania znaków poziomych nakazał konstrukcyjne ustalenie stanowisk, a nie jedynie wytyczenie rejonu płatnej strefy parkowania przeznaczonego na pozostawianie pojazdów. Jak wskazał Sąd, owe konstrukcyjne ustalenie stanowisk ma bowiem zastąpić znaki poziome, które – poza zwiększeniem bezpieczeństwa uczestników ruchu i innych osób znajdujących się na drodze oraz usprawnieniem ruchu pojazdów i ułatwieniem korzystania z drogi (pkt 1.2 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych) – ma także gwarantować maksymalne wykorzystanie wydzielonych parkingów. Celowi temu służy niewątpliwie wyznaczenie poszczególnych stanowisk postojowych. Spółka NiOL trafnie też wskazała na wyrok WSA w Gliwicach z dnia 9 grudnia 2021 r. (sygn. akr. III SA/Łd 812/21) w którym sąd wskazał: „prawodawca dopuszcza zaniechanie wykorzystania znaków poziomych jedynie wówczas, gdy ich funkcję zastępuje konstrukcyjne ustalenie stanowisk na wydzielonych parkingach. Zasadność obciążenia użytkownika drogi opłatą za parkowanie w lokalizacjach bez znaków poziomych wymaga zatem wykazania, że pojazd pozostawiono w strefie płatnego parkowania na wydzielonym parkingu, w obrębie którego ustalono konstrukcyjnie stanowiska.” Jak wynika z wyjaśnień NiOL Sp. z o.o. miejsca postojowe na ul. Jarowita pozostają konstrukcyjnie wyznaczone, co zobrazowane zostało na załączonej do wyjaśnień dokumentacji fotograficznej.

Dodać ponadto należy, iż z daty złożenia skargi wynika, iż sporządzona ona została w dniu 3 marca 2022 r., a przyjęta w Kancelarii Poczty Urzędu Miasta Szczecin w dniu 7 marca 2022 r., z pominięciem przez skarżącego jego uprawnienia w zakresie możliwości przeprowadzenia procedury reklamacyjnej bezpośrednio w spółce zarządzającej strefą. Tym samym skarga wniesiona została zanim Organ lub zarządzająca strefą Spółka NiOL miał możliwość przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.

Wobec powyższego Komisja uznała, że działania z obowiązującym prawem, a tym samym skargę Pana bezzasadną.

cin były zgodne
należy uznać za

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Rady Miasta Szczecin

Renata Łażewska